

Tabloul tăcerii

Sorina

Tabloul tăcerii

Când vara devine o toamnă târzie
iar ziua se pierde în noapte,
culoarea pe frunze e doar fantezie
și struguri-ciorchini sunt lacrimi necoapte.

Când vântul strecoară doar șoapte prin măr,
arome plutind peste buze,
pe-alei cad castane, se scutur pe păr
din toamna târzie, reci frunze.

Ce palide-mi par culorile toamnei,
când soarele cade pe culmile serii!
în pașii mărunți, doar zâmbetul doamnei
rămâne discret, în tabloul tăcerii.